

EN BÄTTRE VERLD.

Agonstädes gumman Lenngren säger,
Att vår verld i all sin skröplighet
Är ändå »den bästa verld man äger» —
Och hon har förbannadt rätt i det.
Men då tiden trassar in sig bara,
Jorden dränks i öfverdåd och flärd, —
Kan det väl så underligt då vara,
Att man längtar till en bättre verld?

När man ser, hur drulliga kometer
Näsvist hota oss till arm och ben;
När man ör-lös blir för krigs-trumpeter,
Och Vesuv ej skäms att kasta sten;
När man jemt för fattigdomens fara
Darrar som för ett Damokles-svärd, —
Kan det väl så underligt då vara,
Att man längtar till en bättre verld?

När maskiner göra menskor flata,
Väderleken gör oss spratt på spratt;
När en gränd ej skäms att heta gata,
Och när pigor börja gå i hatt;
När en prest vill visa och förklara
Att man ej är fyra styfver värd, —
Kan det väl så underligt då vara,
Att man längtar till en bättre verld?

När om saltsjöbad och nykterheten
Jemt predikas, så man kan bli trött;
När en doktor vill, för säkerheten,
Bränna opp oss, se'n vi en gång dött;
När diskont-lån bli alltmera rara,
Och Brikoll är stadd på hädanfärd, —
Kan det väl så underligt då vara,
Att man längtar till en annan verld?